

СЛАВЕЯТ И ВРАНАТА ТАТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Стоял си веднъж славеят на една леска и си пеел славейските песни. И така се разпял, че дори не забелязал кога и как до него се разположила враната.

— Хей, славею, как не те е срам да пееш пред мен глупавите си песни?! — креснала враната.

Славеят не повярвал на ушите си. Нима това било казано за него, за славея? Страшно се разсърдил и закрещял:

— В земята да потънеш, дано... Хората не могат да се нарадват, когато слушат песните ми. В златна клетка ме държат, с най-хубавите зърна ме хранят... Навеки черно да носиш, дано! Как можеш ти, дърта мършо, да се произнасяш за мен! Та ти никога не си имала глас. Радост да не видиш, дано, щом аз съм станал посмешище за такива като теб!

— Успокой се! — отговорила враната. — Ще отлетим до града и ще попитаме мъдреците кой от нас пее по-добре. Нека те да разрешат спора ни. Но само при едно условие: който загуби, победителят ще му изкълве едното око.

Долетели в града. Гледат: лежи в една локва свинята. Прилетели до нея и казват:

— Разреши спора ни, свиньо. Кажу кой от нас пее по-хубаво.

— Разбира се, враната — отговаря свинята. — Тя има такъв бас!

Изкълвала враната едното око на славея и отлетяла, доволна от победата. Отлетял в своята гора и славеят. Кацнал на същата леска и запял тъжна песен. Враната чула славея, прилетял а до него и казва:

— Ама че глупав славей! Ти загуби, аз ти изкълвах окото. Защо трябва сега да тъжиш?

— Аз не тъжа защото останах без око — отговаря славеят. — Не, аз само оплаквам часа и минутата когато те послушах и се доверих на свинята да реши нашия спор. А нали свинята винаги си остава свиня!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.